

Marijino vnebovzetje

Marija obišče Elizabeto

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

Marijina hvalnica

In Marija je rekla:

»Moja duša poveljuje Gospoda

in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku,

kajti ozrl se je na nizkost svoje služabnice.

Glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi,

kajti velike reči mi je storil Mogočni

in njegovo ime je sveto.

Njegovo usmiljenje je iz roda v rod

nad njimi, ki se ga bojijo.

Moč je pokazal s svojo roko,

razkropil je tiste, ki so ošabni v mislih svojega srca.

Mogočne je vrgel s prestolov

in povišal je nizke.

Lačne je napolnil z dobrotami

in bogate je odpustil prazne.

Zavzel se je za svojega služabnika Izraela

in se spomnil usmiljenja,

kakor je govoril našim očetom:

Abrahamu in njegovemu potomstvu na veke.«

Marija je ostala z njo približno tri mesece, potem pa se je vrnila na svoj dom.

Marijino vnebovzetje

Marijino vnebovzetje me vedno znova preseneča. Zakaj? Zaradi neverjetne božje ustvarjalnosti in domišljije. Kakor Bog preseneti človeka s tem, da najde med ljudmi mater za svojega sina, mati, ki kot devica rodi človeštvu Odrešenika, tako nas ponovno preseneti s tem, da Marijo preprosto s telesom vred vzame v nebesa. Kot da bi pisal pravljice. A ta pravljica ni izmišljena, je le čudovito resnična zgodba o ženi, ki je ljubila Boga in o Bogu, ki čudovito ljubi človeka. S človeškimi očmi in predstavami je to marsikomu težko dojeti. Tako ni dolgo tega, ko je do mene prišel globoko veren mož, ki je že v letih. Protestiral je, kako je mogoče, da je Marija s telesom vzeta v nebesa. Za šalo sem mu odgovoril, da ga verjetno skrbi, kaj naj tam gori počne Marija s telesom. No, nadaljevanje je bilo zanimivo. Moža je bolj kot to, kaj bo počela v nebesih Marija, skrbelo, kaj bo on počel tam gor v svojem telesu. Kajti, če drži, da je Marija v nebesih s poveličanim telesom, to pripada tudi nam. Če nas bo Bog po svojem usmiljenju vzel v nebesa, bomo tam pristali v svojem poveličanem telesu. Trohnili že bomo, a tudi vstali s poveličanim telesom. Kaj bomo z njim počeli?

Zakaj zadrega pri Marijinem poveličanem telesu?

Čisto preprosto. Ker je naš pogled na telo tako obremenjen, tako daleč od božje lahkotnosti. Prav s pravljичno lahkotnostjo Bog razreši skrivnost učlovečenja. Z angelom pripravi Marijo in Jožefa, da skušata dojeti skrivnost ljubezni med možem in ženo, ter skrivnost prisotnosti Boga v njunem odnosu. Telo služi neskončno lepemu cilju podarjanja in rojevanja, v tem čudovitem templju, v tej čudoviti božji podobi, se rojeva Bog sam. Nobene zadrege ni, kako bo Marija v svoji omejeni ženski človeški naravi lahko pripravila prostor Bogu. Preprosto dekcle, po božji milosti, zmore

postati s svojim telesom prostor, zavetje in hrana samemu Bogu. Vse postane posvečeno, tako telo kot spolnost z neskončno božjo prisotnostjo.

Ta čudovita lepota učlovečenja je le začetek Marijine poti v nebesa. Posvečeno telo postaja tempelj božje lepote. Brez malikovanja. Jezus se ne zgrozi, ko sodobniki občudujejo lepoto njegove matere, ko pravijo: *»Blagor telesu, ki te je nosilo, in prsim, ki so te dojile!«* On pa je rekel: *»Še bolj blagor tistim, ki Božjo besedo poslušajo in se po njej ravnaajo.«* Lk 11,27-28

Ta neverjetna Marijina lahkotnost bivanja v telesu, brez prezira in brez malikovanja se po Jezusovih besedah dopolnjuje s poslušanjem božje besede in ravnanjem po njej.

Današnji praznik je tako z Marijinim celostnim vstopom v nebesa tudi praznik lahkotnosti njene vere. Lahkotnosti v smislu neverjetne širine in veselja, ki seveda nosi vso težo trpljenja, a z neverjetnim zagonom. Čudovita lepota te vere se odraža v Marijini hvalnici. Slavi Gospoda in se mu klanja. Z neskončno lahkotnostjo in hvaležnostjo, da ga sme slaviti, z veseljem, da je lahko njegova dekla. Kako čudovita božja podoba v krhki človeški naravi. Marija je ena sama hvalnica Bogu. Zakaj bi trohnela.

Mi pa protestiramo, tarnamo in se jezimo, ker nas Bog ne posluša. Ali pa se delamo, kako nam je blizu, v bistvu pa sledimo samo svoji pameti in svojim načrtom. Današnji praznik je povabilo k neskončni lahkotnosti bivanja v božjem objemu. Včasih gledam skozi okno ptice, ki jadrajo v vetru. Kakšna lahkotnost bivanja! To je Marijin magnifikat, ki leti v vetru božje ljubezni, v objemu toka, ki nosi njo in zgodovino. Tu res nima kaj trohneti. To je povabilo tudi nam. Da se prepuščamo božjemu toku, mu zaupamo, se ga veselimo in ga slavimo.

Marija se po božji volji tudi ravna. Blagor ji, ki je verovala in to, kar je verovala tudi uresničila. Lahkotnost njenega bivanja se najprej odraža v odnosu z Jožefom. Zaupa mu, verjame, da jo bo sprejel, čeprav nosečo. Verjame, da bo zanjo poskrbel, tudi na begu. Z njim je v tako lahkotno božjem odnosu, da o tem odnosu ni niti govora. Da, saj je vse podrejeno Bogu, Bog pa v ljubezni stopa mednju in v njun zakon. Vse je ena neskončna lepota bivanja.

Sin s svojim prav, po Očetovi volji, je ne vrže s tira. Kakor jo na eni strani preseneča, ga po drugi strani z neverjetno svobodo sprejema. Vedno zmore reči, prav, bom razmišljala in zaupam, da tudi razumela. Neskončna svoboda, neskončna lepota zaupnega odnosa. Mora tu še kaj umreti? Ne, zagotovo ne!

In ne nazadnje družina apostolov, samih moških okrog nje, ter nova povezanost z apostolom Janezom. Vse je ena sama božja harmonija. Vse teče, vse se zgodi prav.

Ob današnjem prazniku lahko rečem le, Bog, daj nam po Mariji zaživeti to čudovito božjo lahkotnost bivanja. Marija, daj, da bomo po tvojem čudovitem zgledu v neskončnem veselju v harmoniji v svojem telesu, v neskončni zaupnosti s tvojim in našim Bogom in v božji lahkotnosti z ljudmi, ki nam jih pošiljaš na pot. Marija, pomagaj nam doseči tisto lepoto bivanja, po kateri bomo resnično pripravljeni, da nas Gospod vzame k sebi, da bomo tam, kjer ti že kraljuješ. Amen.